

[Alfred Jensen.]

de unge mennesker ret hurtigt bliver klar over det og inden jul får besked om, hvor lang tid de kan forvente at skulle ligge inde. Jeg ser nok, at man herigennem kan holde sig indenfor visse af de udgiftsgrænser, som er fastsat i finanslovsforslaget, men heri er der i og for sig ingen betryggelse. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har gjort opmærksom på, hvad forsvarsministeren iøvrigt selv har udtalt, at udgifterne vil være stigende fremefter, og det er jo ret foruroligende, som situationen er. Jeg har allerede nævnt, at man måtte forvente, at udgifterne til militæret kun kom op på 940 mill. kr. for det kommende år, men i virkeligheden er de jo projekteret til 980 mill. kr. Det lover ikke godt, når man stiller en stabilitet af udgifterne i udsigt, at man senere kommer med en sådan overskridelse.

Hertil kommer så alt det nye i situationen, som indebærer, at vi kommer til at stå overfor krav udefra om forøgede udgifter. Jeg ved naturligvis ikke, hvad der vil komme, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i, at vi må regne med ændringer, endda meget store ændringer, men jeg ser ikke rettere, end at hvis man får held til at gennemføre Parisaftalerne, vil der komme et pres på Danmarks forsvarsudgifter, for så vil man komme og kræve mere. Det vil man gøre ikke alene af den grund, at den øverstbefalende for Europahæren får større myndighed, men man vil også gøre det, fordi en gennemførelse af Parisaftalerne med Vesttysklands genbevæbning uvægerligt vil medføre en skærpelse af situationen, uvægerligt vil medføre, at den øverstbefalende, det være sig i den ene eller den anden afdeling af NATO, kan komme med henvisninger til, at nu er der skabt større styrker på den anden side af det, man kalder jerntæppet.

Vi har den opfattelse, at de militære udgifter må længere ned, og jeg tror, den opfattelse deles af store dele af det danske folk, ja, af flertallet. Når vi vil gå den vej, nytter det ikke noget, man engagerer sig i aftaler af den art, man har truffet i Paris; så må man afvise noget sådant. Det forekommer mig i det hele taget, at det, der er sket i den seneste tid, er af en sådan karakter, at man bliver nødt til at tage spørgsmålene op til behandling på en helt anden

basis end tidligere. Alt det, videnskabsmændene fortæller om atom- og brintbombeforsøg, er jo af en sådan karakter, at ingen roligt kan se på, hvad der sker. Man bliver nødt til at søge frem ad den vej, vi kommunister og også andre har anvist: at det er muligt gennem forhandling, gennem sikkerhedspagter at nå frem til nedrustning og nedskæring af de militære udgifter, så vi kan komme ind i en periode af stabilitet, hvor vi ikke behøver at regne med øget frygt og øgede militærudgifter.

Det forekommer mig at være ganske urimeligt, når man diskuterer vore valutamæssige og øvrige økonomiske forhold, at se bort fra den handelspolitik og den militærpolitik, landet fører. Det er ganske urimeligt, at man uden at tage disse ting i betragtning vil søge at klare problemerne angående befolkningens levevilkår, det være sig bolig, arbejde, forbrug eller sociale foranstaltninger. Jeg vil tro, at den jævne mand her i landet aldrig betragter folkepensioneringen, boligforholdene, beskæftigelsesforholdene, skole- og hospitalsproblemerne uden at sætte dem i forbindelse med de militære udgifter og de handelspolitiske forhold, og jeg ser heller ikke rettere, end at man ikke kan komme uden om at gøre det, og det burde vi også gøre, når vi debatterer sagerne her i tinget. Men det er faktisk sådan, at flertalspartierne i tinget ikke tager på problemerne på den måde; det er faktisk kun de mindre partier, der har opstillet problemerne på en korrekt facon. Jeg håber, at de kritiske røster, der har ladet sig høre, ikke alene er udtryk for, at der findes medlemmer, som mener, at de skal have sagt visse ting for at berolige deres samvittighed, jeg håber også, de er udtryk for, at disse medlemmer ønsker, der skal ske ændringer på de felter, angående hvilke de har hævet deres røst, og jeg håber, at de, der har fremsat sådanne kritiske synspunkter, vil gøre deres til, at dette finanslovsforslag kan få en ændret affattelse, når det kommer til anden og tredje behandling.

Jeg opfordrer direkte dem, der har udtalt sig på linie med mig i de forskellige spørgsmål, til at gøre deres til at ændre finanslovsforslaget, så det kan få en mere tilfredsstillende form, end det har i øjeblikket. Jeg kan forsikre de ærede medlemmer om, at de vil have rygdækning ude i landet blandt deres